

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

La situație.

«Furtuna sângelui» nu se mai potolește, și nici nu i se poate prevedea sfârșitul. În sălbaticul ei vârtej de pustiire a mai răpit și învăluit un neam. Zbuciumul uraganului deslănțuit, zguduind în pașnicile ei întocmiri o țară, va pustii și îngropa falnice monumente de artă, și cea mai frumoasă țară, cu soarele blând și cerul vecinic senin, va îmbrăca haina mohorită a durerii. E vorba de *Italia*, țara celor mai frumoase visuri ale tinereții, aliata de ieri a monarhiei noastre și a Germanilor cu organizație de fier. Dar aliata de ieri, cu felul ei fantazist de a vedea, și-a pierdut stăpânirea de sine, și deși trezită la viață prin înrăurirea binefăcătoare a culturii și politicii naționale germane, ea astăzi ridică arma asupra binefăcătorilor de ieri.

Cine știe ce păcate o îndeamnă? Și nu ne întrebăm, cu ce forțe morale și cu ce sentimente înalte va lupta ea contra aliaților de ieri pentru câștigarea cu forță a unor teritorii strategice.

Pe noi ne preocupă realitatea situației noastre. E fapt netăgăduit, că prin intrarea Italiei în arena înouă de fumul ierbii de pușcă și udată de sângele celor striviți, monarhia noastră încearcă nouă sarcini și jertfe supraomenești, și împreună cu dânsa toate neamurile cari o compun. Toate neamurile, dar mai ales neamul românesc, pentru care zilele prin cari străbatem sunt de cea mai grea cumpănă. Ispitele răsar la răscruci și cu cântece de sirene încearcă să ne vrăjască înaintea ochilor «apele morților», pentru a ne pierde stăpânirea minții și a ne apropia de prăpăstiile, cari ne pasc în drumul arătat de dânsule.

În învălmășala aceasta caotică se remarcă stăruințele îndărătnice ale antantei, care depune eforturi necuviincioase prin îndrăzneala lor, ca să provoace o cooperare a dorobanților și roșiorilor români alături de oardele țarismului, târâte de pe câmpiile Siberiei și Mongoliei.

Răsplata cooperării? Promisiuni grase, lipsite de nădejdea înfăptuirii prin moscoviți. Promisiunile cele mai ademenitoare sunt întregirea neamului, realizarea idealului național... esceptând pe blanda Basarabie, care e învățată deja să plângă în tăcere, fără glas și țipete de durere.

Să ne oprim însă pe un moment. Să încercăm a înregistra la inventar urmările posibile ale unei cooperări, alături de Ruși, încoronate cu biruință.

În cazul unei învingeri a Rusiei, fie chiar și cu ajutorul dorobanților, România ar ajunge, după ce i s'ar lua Galații și Dunărea de jos, un fel de țară vazală. Slavizmul, acest dușman străvechi și abominabil, ar da năvală ca în veacurile apuse în administrația țării, ar strânge în obezi întreaga viață politică românească, iar pentru a sugruma neamul cu de-

săvârșire s'ar furișa din nou în cărțile sfinte și în cărțile de rugăciuni, s'ar face stăpân la altarele Domnului din bisericuțele umile, sub scutul căroră strămoșii își desfășorau viața sufletească.

În Ardeal și țara ungurească Rușii n'ar afla nici un îndemn și motiv etic sau politic de a favoriza elementul românesc. Doar sunt atâtea elemente slave, cari așteaptă daruri, putere și mărire dela țarul, împărat și preot.

Jos la Dunăre Sârbii își revindcă drepturi, cerând Banatul timișan, în scopul întregirii neamului lor. Și biruitorul rus, saturat de aspirațiunile panslavizmului, va căuta să deslege mai întâi pe frații ruteni din jugul papalității, va stăruie în brutalitatea lui să desființeze biserica unită ruteană și totodată cea românească, pentru a-i lăsa și pe mai departe frați în credință. Și ca să nu rămână gard de despărțire între Români, va face ultimul gest de protector binevoitor, cassând legea fundamentală, statutul organic al bisericii ortodoxe românești, câștigat de providențialul arhieru *Șaguna*, din grația actualului monarh, cassând autonomia bisericii românești, care nu se poate înlocui cu nici o biserică autocefală, aruncându-ne din nou sub siluitoarea și umilitoarea ierarhie sârbească, de care abia acum de curând ne-am izbăvit cu prețul multor jertfe și prin crâncene lupte purtate în tăcere.

Astfel ni se conturiază viitorul, urmat de o eventuală biruință a elementului slav. Națiunile surori sunt prea îndepărtate, ele nu ne vor imbia și nici nu ne vor putea imbia vre-un ajutor, fiind îngrădite cu interesele ființei lor.

Nădăduim însă și cu drept cuvânt, că regatul român și bărbații dela conducerea lui sunt conștii de interesele mari ale neamului și vor ști să aprecieze și astăzi motivele atât de deslușite, cari au dictat acum 30 de ani sprijinirea puterilor centrale, cu ajutorul căroră România a ajuns la înflorire și la egemonie în peninsula balcanică. Nădăduim, că în mintea lor va răsări înțelepciunea marilor și cumpăniților boieri ai lui Ștefan Voevodul, în lumina căreia vor vedea clar pe dușmanul neimplacabil dela nord și le va șopti, că țările muntene și moldovene n'au ajuns gubernii muscălești cu viața de cazaci și tatars, numai mulțămii ozmanului și monarhiei austro-ungare. Ozmanul a fost redus în puterile sale din partea slavizmului balcanic, atât de protectorul rus, care se opintește astăzi însuși să reducă puterea monarhiei austro-ungare. Dacă îi va succede, neamul nostru ajunge iarăși în noaptea veacurilor trecute.

Nădăduim, că bărbații de stat ai României, fala neamului de sub diferitele stăpâniri, se vor pătrunde

de datoria categorică preconizată cu o înaltă înțelepciune și o «patriotică prevedere românească» de marele Rege, care își doarme somnul vecinicii la mănăstirea Voevodului Neagoe Basarab, de a se opune cu toată puterea politicii panslaviste, care țineste în primul rând distrugerea neamului românesc.

Doar bărbații frunțași ai neamului românesc, cari au fost înzestrați cu simțul realității și viziunea primejdiilor viitoare, au fost întotdeauna dușmani neîmpăcați ai slavizmului, care «pentru trupul poporului românesc e un fel de carne vie, ce se întinde asupra întregului corp până ce-l omoară.» Aceștia toți au cerut și cer o cooperare sinceră cu puterile centrale, căci lupta acestora este lupta pentru zdrobirea slavizmului, a Rusiei, care amenință toate neamurile mici cu desăvârșită înăbușire, cer o împăcare a elementului românesc cu cel maghiar, și o alianță trainică și durabilă cu elementul german.

Minciuna în războiu.

E lucru vechiu, că cu ocasiunea purtării de războaie se minte mult, foarte mult, și lucrul acesta până la un punct oarecare e și de explicat. Celor de acasă, de cari te-ai despărțit cu solemnă promisiune și cu sfânta asigurare, că numai ca învingător te vei întoarce în mijlocul lor, nu le poți comunica adevărul, că ai fost bătut, decât numai cu mare încunjur, cu o diplomație oarecare, ori apoi le spui minciuna, că nu tu ai fost bătut, ci din contră, tu ai bătut pe celalalt!..

Sunt meșteri mari în privința aceasta mai ales gazetarii dela foile engleze și franceze, cari pun lumea în uimire cu felul cum știu minți, cum știu seduce opiniunea publică. Noi știm foarte bine, cum merg lucrurile în Galiția. Știm, că Rușii fug de mână pământul, că cetatea Przemysl e în posesiunea noastră, prin urmare întregul teritoriu galițian până la ea a fost recucerit dela Ruși, în urmă, că Lembergul e evacuat de Ruși, deci în curând ajunge și el în posesiunea noastră și atunci Galiția e ca și curățită de Ruși, — și totuși, ascultați stimați cetitori ce știri telegrafice aduce o foaie din cele mai mari franceze, «*Le Temps*» de pe câmpul de războiu din Galiția:

«Pe frontul Galiției luptele continuă cu mare înverșunare. Bătălia ia un aspect favorabil Rușilor. Perderile germane sunt enorme, se evaluează la 400.000 de oameni. Rușii au obținut succese mari pe Wisloka și pe malul râului San, unde au făcut peste 4000 prizonieri»...

Tot în foaia numită să publică și comunicatul oficios al marelui stat major rusesc, despre luptele din Galiția, spunându-se în el următoarele:

«Pe San am luat ofensiva, făcând un mare număr de prizonieri. Perderile germane sunt enorme»...

Și tot așa și celelalte foi franceze și engleze; nu mai slăbesc cu învingerile colosale ale Rușilor, cari însă din întâmplare înving numai pe hârtia răbdurie, căci dacă de fapt ar învinge, ar merge înainte, nu îndărăt, ca racul. Se spun deci minciuni publicului francez și celui englez, pentru a se ascunde adevărul și pentru a nu se provoca o deprimare generală în Franța și în Anglia, unde s'a așteptat atât de mult dela tăvălucul rusesc, care însă nu se mai poate rostogoli, cum se vede, înainte, ci tot numai îndărăt.

Dar mai este și o altă curiositate, afară de consecvența minciună cu privire la mersul războiului, care poate fi constatată din coloanele ziarelor franceze și engleze, anume, vecinica apostrofare a țărilor neutre, și în deosebi a României, că ce face, de ce nu intră și ea în acțiune, acum, până e vreme, pentru că învingerea puterilor din tripla (acum din quadrupla) înțelegere e deja sigură, și se poate, că România se vină prea târziu, când apoi nu va mai putea căpăta nimica!

Acesta e mersul ideilor, acesta e cântecul de sirenă, în presa franceză și engleză: «Să vină România cu noi, căci noi învingem și fără ea și atunci ei nu'i dăm nimica din pradă»... Prada, firește, o formează pielea lupului din pădure, care încă nu e prins, și nici nu va fi prins.

Bine, onorabililor, dacă puteți învinge și fără România, de ce o invitați mereu se vină să vă ajute? Cine e nebunul acela, care putând pune singur mâna pe o pradă bună, mai chiamă și pe altul, de care n'are nici o trebuință de altcum, numai pentru ca se împartă prada cu el? Vedeți, că puterile centrale nu o invită se între în acțiune în favorul lor, ci sunt mulțumite dacă rămâne acasă, în neutralitate!.. Și încă ceva. Dacă sunteți atât de marinișoși, încât invitați România la o acțiune alături cu puterile din antantă numai pentru a-i face rost și ei de o parte din prada sigură la care conțați, atunci de ce nu vreți să-i garantați de pe acum, că de fapt va și primi aceea ce e îndreptățită să vă ceară pentru ajutorul ce vi-l poate da, și că nu va fi de nou păcălită, ca altădată?...

Nu, România nu va cădea în cursă, ci va fi atât de cuminte să înțeleagă, că dacă cu adevărat astfel stau lucrurile pe câmpul de războiu, cum ele sunt prezentate în foile franceze și engleze, atunci de ea nu mai e nici o trebuință, căci învingerea deja e asigurată pe seama antantei. Dacă însă ele așa stau, cum de fapt stau, așa cum le cunoaștem și noi, atunci ea nu mai poate schimba fața lucrurilor în Galiția, nu mai poate întoarce tăvălucul earăși spre Carpați, ci cel mult dacă poate să dea și ea o lovitură puternică, spre a se rostogoli și mai cu grabă îndărăt, spre Moscova și spre Kiev.

Atitudinea României. Știrile ultime ne spun, că guvernul rusesc a făcut propuneri nouă României, cu promisiuni nouă, pentru a o îndupleca să intre în acțiune alături de antanta, deci în contra puterilor centrale. Consiliul de miniștri, ținut Joi în București, a luat în discuție propozițiile Rusiei, și a aflat, că ele nu sunt mulțumitoare pentru România. Guvernul român nu le poate accepta. *România rămâne prin urmare și pe mai departe în neutralitate.* Știrile acestea venite din Budapesta, sunt confirmate prin știrile autentice pe cari le-am primit deadreptul dela București.

Intrigi străine...

Intre amicii și binevoitorii principatelor române de odinioară, din cari a ieșit regatul român de astăzi, locul de frunte îl ocupă fără îndoială Gladstone, înțeleptul bărbat de stat al Angliei, șeful liberalilor din acest stat, astăzi atât de urgisit din partea acelor, cari conducătorilor sei de astăzi le atribuie războiul actual mondial, pus la cale din motive josnice, egoiste. Despre simpatiile lui Gladstone față de națiunea română, față de principatele române dela Dunăre, ne conving cele cuprinse în scrisoarea pe care Gladstone a trimis-o din Londra în 17 Maiu 1866 lui Ioan Ghica, marelui bărbat de stat și om de literă al României, și în care i-a comunicat acestuia următoarele:

«Londra, 17 Maiu, 1866. Domnule! Cu cel mai profund interes am primit scrisoarea, pe care Escelența Voastră mi-a făcut onoarea a mi-o adresa cu privire la starea prezentă și la cea viitoare a principatelor dela Dunăre. Cuprinsul acestei scrisori este de natura de a atrage totdeauna cel mai binevoitor interes al meu, căci și astăzi dorințele mele sunt tot așa de vii, ca în ziua cea dintâi în care am început a da o atențiune specială afacerilor D-voastre pentru tot ce poate contribui la bunăstarea și la puterea acestor provincii atât de interesante pentru Europa, prin istoria lor din trecut, prin speranțele ce ni le ofer condițiile lor actuale și prin importanța ce li-o dă situațiunea lor geografică.

Sarcina ocupațiunilor mele oficiale și considerațiunea stării prezente a afacerilor continentale, atât de amenințătoare pentru liniștea generală, m'ar consulta poate a mă mărgini la aceste asigurări, cari sper că nu sunt de loc echivoce; voi adăuga însă totuși câteva cuvinte, pe cari Escelența Voastră va ști, sunt sigur, să le interpreteze cu bunățate și indulgență în mod favorabil.

Convingerea și experiența mea mă face să doresc din zi în zi tot mai tare, ca progresul cărui se dedică astăzi cu atâta ardore lumea civilizată, se fie totdeauna, dacă este posibil, un progres *pacific*. Nici unde, cred eu, aceasta dorință nu ar fi mai naturală și mai convenabilă, decât în principatele dunărene. Raporturile lor cu poarta otomană, fixate prin legea publică a Europei, nu pun, sunt prea convinși despre aceasta, nici o pedecă prosperității lor materiale, și nici dezvoltării libere a libertății publice în toate privințele, ceea ce constituie guvernarea unei țări prin ea însăși. De altă parte această uniune cruță cea mai mare parte din sarcinile u-

nui guvernament absolut independent, mai ales din acelea, cari zac în mod atât de apăsător și amenințător asupra capului statelor tinere, și pe cari, cum vedeți, statele le incunjură foarte cu greu. Nici explicația aceea nu trebuie trecută cu vederea, că având provinciile acum beneficiul garanțiilor europene, puterile cari li-au dat garanțiile s'au obligat totodată prin actul acesta, atât față de provinciile acestea, cât și față de sultanul, în calitate de suzeran.

Legi bune comerciale, alianțe inteligente, armonie durabilă între clasele țării, o bună administrație economică și mulțumită acestei economii, întrebuințarea liberală a mijloacelor ajutoare la lucrări folositoare și productive, mai cu samă la îmbunătățirea drumurilor de comunicațiune: acestea sunt în parte fructele, pe cari un amic al principatelor trebuie să dorească a le vedea eșind din energia redesteptată a națiunii române. Mergând pe această cale a progresului intern, principatele vor afla cea mai bună garanță actuală în contra pericolului, pe care Escelența Voastră cu drept cuvânt îl găsește atât de înfricoșat, anume, acela al *intrigelor străine* în afacerile D-voastre interne, dar și cea mai bună și cea mai solidă pregătire la *fericitul și strălucitul viitor*, pe care, sunt încredințat, că prevedeați în păstrează țării D-voastre. Am speranță, că cererile poporului român vor fi îndreptate în sensul acesta.

Rog pe Escelența Voastră să primească aceasta scrisoare ca răspuns nu numai la aceea, pe care am avut onoarea a o primi dela Escelența Voastră, ci și la adresa municipalității orașului București și la manifestațiunile multor persoane distinse, cari s'au alăturat la adresa aceea, pentru ce nu știu cum să-mi exprim mai bine mulțumita, în termeni reclamați de aceasta împrejurare. Am onoarea, Domnule, de a fi al Escelenței Voastre prea ascultător și umilit serv: *H. E. Gladstone, m. p.*»

Din cuprinsul acestei scrisori a lui Gladstone nu putem ști, ce anume i-a scris Ioan Ghica și ce se cuprindea în adresa municipalității orașului București. Presupunem însă, că va fi fost vorba în ele despre cele ce tocmai atunci s'au fost săvârșit în principatele române: despre alegerea, prin plebiscit, în 8 Aprilie 1866, a principelui Carol de Hohenzollern de domn al principatelor române. Gladstone nu face nici o aluzie la aceasta alegere, din motivul, că ea forma atunci și a format încă multă vreme obiect de discuție în diplomația europeană, astfel, că puterile europene abia în Octomvrie 1866 au luat la cunoștință binevoitoare alegerea principelui Carol de domn al țărilor românești dela Dunăre. Gladstone trebuia deci să fie rezervat încă (în Maiu) în chestia aceasta. În scrisoarea sa se cuprind însă multe povești prețioase, pe cari le-a dat Românilor, pentru a-și croi «*fericitul și strălucitul viitor*» pe care-l prevedea și care a și urmat sub înțeleapta guvernare a marelui și viteazului rege Carol. Dar desprindem din ea și faptul, că și atunci *intrigele străine* se amestecau în afacerile interne ale celor din principate, întocmai cum se amestecă și astăzi, după aproape cincizeci de ani. Și astăzi, durere, tocmai micii urmași ai marelui Gladstone sunt aceia, cari țin mai cu îndărăre pânza intrigelor în regatul român. Dar România are și astăzi, ca la 1866, bărbați luminați de stat, cari se vor ști feri, și-și vor ști feri și țara, de — *intrigele străine*.

Rugare

cătră colegii învățători evalificați în 1908/9.

Apropiindu-se ziua de 29 Iunie v. a anului curent, pe care la despărțirea noastră din seminar am fixat-o ca zi de întâlnire colegială după 6 ani, dar luând în considerare zilele grele prin cari trecem, cum și împrejurarea, că mulți dintre frații noștri colegi se află pe câmpul de luptă, — propun și rog prin aceasta pe colegii aflați încă acasă, să amânăm aceea întâlnire cu un an mai departe, adică pe 29 Iunie v. a anului viitor.

Numărul nostru de data asta nefiind complet și neavând nici dispoziție sufletească mulțumitoare, întregii serbări i-ar lipsi caracterul acela înălțător, pe care trebuie să-l aibă o astfel de întrunire colegială, care pentru cei prea puțini câți eventual ar putea participa la ea, ar fi fără nici o bucurie.

Doresc din toată inima, ca la anul, când din voința lui Dumnezeu se va fi sfârșit și cataclismul de acum, să ne revădem cu bine la Sibiu, la serbarea cu adevărat frățească, pe care toți o așteptăm cu sufletele pline de dor.

Sperând, iubiți colegi, că veți adera la propunerea ce o fac, din partea mea vă zic: la bună vedere la nou alesul termin!

Bucium-Poieni, în 25 Maiu 1915.

Nicolae Prația
învățător.

Războiul.

În Galiția și în Bucovina trupele aliate au făcut iarăși progrese însemnate. Intre Nistru și Prut armata comandată de generalul Pflanzer-Baltin a luat dela Ruși mai multe pozițiuni bune, unele cu asalt. A înaintat apoi spre Cernelița și a trecut râul Nistru, pe la Morodenca. Orașul Zalesciki a fost recucerit de trupele noastre. Rușii au îndreptat apoi atacuri desperade asupra acestui oraș, dar au fost respinși cu mari pierderi pentru ei. În Bucovina au fost părăsite și ultimele pozițiuni pe cari le țineau ocupate Rușii dealungul Prutului. Sunt urmăriti cu energie din partea trupelor noastre. Peste 5000 de Ruși au ajuns în captivitate la noi. Asupra orașului Stanislau Rușii au îndreptat atacuri, cari au fost respinse. Localitatea Zurawno, ocupată de Rușii aflați în preputere, a fost de nouă luată dela Ruși. Ziarele rusești recunosc, ca orașul Lemberg va trebui se fie evacuat de Ruși, din necesități strategice. Probabil, că în momentele acestea Lembergul e deja evacuat de tot.

După știrile primite astăzi, trupele noastre din Bucovina, urmărind pe dușman fără întrerupere, au trecut granițele și au ocupat mai multe sate din Basarabia.

Dela frontul italian primim următoarele știri: La râul Isonzo au fost ciocniri mărunte și lupte de artilerie. La Monfalcone și Karfreit Italianii au ocupat niște poziții în fața frontului nostru. Trupe italiene au încercat se înainteze spre Plava, dar au fost respinse. Pe alte locuri asemenea au fost respinse trupele italiene. Armatele italiene se află încă în formațiune. Trupele noastre le așteaptă însă liniștite în poziții bine întărite.

Pe frontul dela apus se dau mereu atacuri din partea Francezilor, cu trupe primenite, dar toate sunt respinse din partea Nemților. Francezii au avut pierderi mari.

Turcii au avut succese nouă, atât în Caucaz, cât și în Dardanele. În Caucaz trupele dușmane, cari au făcut încercarea se înainteze, au fost bătute și alungate din pozițiile avute. În apele mării negre un crucișător turcesc a scufundat un vas rusesc, iar în frontul din Dardanele un atac al dușmanilor aliați a fost respins de Turci. Dușmanii s'au ascuns în tranșee.

În atențiunea învățătorilor bătrâni (43—50 ani) asentați.

Toți acei învățători ai noștri între 43—50 ani cari au fost găsiți apti pentru arma d, își vor înainta îndată după asentare petiția de scutire la consistorul arhidiecezan.

Lângă petiția scrisă în românește vor anexa certificatul de asentare (Népfőkési igazolvány lap). Proiectele de scutire le va pregăti consistorul. Pentru ca ele să fie exacte, învățătorii vor răspunde în petiție la următoarele întrebări:

1. Câte puteri didactice are școala respectivă?
 2. Dintre acestea câte sunt în serviciu militar?
 3. Câte funcționează actualmente?
 4. Câte sunt scutite de serviciu militar?
 5. Are școala învățătoare?
 6. Câți elevi cercetează școala? (De toate zilele și de repetiție)
 7. Dela care dată funcționează învățătorul pînă în ziua școlii actuală?
 8. Școala este plasată într'un singur loc sau este dislocată în mai multe? În cazul din urmă ce distanță este între diferitele localuri?
 9. Nu este posibilă combinarea claselor?
- Învățătorii cari și-au ocupat postul numai după 1 Ianu. r. 1915 precum și glotașii din subclasa A, cari au instrucție militară, nu pot fi propuși spre dispensare.
- Învățătorii ale căror petiții nu vor cuprinde datele cerute mai sus, nu vor fi recomandați dlui ministru.
- Ziarele noastre sunt rugate să reproducă acest avertisment.

Dr. I. Mateiu.

FOIȘOARA.

Cauzele distrugerii Ierusalimului.

— Din englezește —

de preotul Gheorghe Henția.
(Fine.)

Jidovii și-au fâurit înșirî lanțurile robiei lor; ei înșirî și-au umplut cupa răsunării. Și distrugerea totală a lor ca națiune și toate chinurile și lipsurile, de cari erau însoțiți în pribegia lor, nu era altceva, decât recolta seminței, ce înșirî cu mâna lor au sămănat-o. «O, Israele! Tu însuși ai pregătit nimicirea, pentru-că tu ai căzut în urma nedreptăților tale.» (Osie, 13: 9. 14: 2) Cu satana te-ai întovărășit, punându-l în fruntea poruncitorilor tăi; iar prin cruzimile înfricoșătoare ce au avut loc la distrugerea Ierusalimului, el și-a demonstrat puterea răsbunătoare față de aceia, cari se înrolează sub stăpânirea lui.

Noi nu putem cunoaște în deajuns cât datorim lui Cristos pentru pacea și protecția de cari ne bucurăm. E numai puterea restrângătoare a lui Dumnezeu, care reține neamul omenesc de a trece sub stăpânirea satanei. Cel neascultător și nerecunoscător are motiv grav a fi mulțumitor pentru mila și îndelunga răbdarea lui Dumnezeu, care

ține în căsuși puterea dumănească și erdelă a celui vicelan. Când omul însă trece peste limitele indulgenței, încetușarea aceasta e de-ăturată. Dumnezeu nu stă lărgă pînă la ca un executor al sentinței pronunțate pentru vreo transgresiune, ci El lasă pe respingătorii milei sale de capul lor să seceze ceea-ce au semnat. Ori ce rază de lumină respinsă, ori-ce amenințare desconsiderată ori-ce pasiune lăsată în frâu liber, ori-ce transgresiune a legii, e o seminăță semănată, care aduce recoltă sigură. Duhul lui Dumnezeu, fiind persistent desconsiderat, e în fine revocat dela cel păcătos și atunci nu mai rămâne nici puterea pentru a controla pasiunile stricate ale sufletului și nici protecțiunea contra răutății și dușmăniei satanei.

Distrugerea Ierusalimului e o amenințare grozavă și solemnă pentru toți, cari desconsideră darul și mila lui Dumnezeu. Nici când altădată nu s'a dat o dovadă mai eclatantă despre ura lui Dumnezeu față de păcat și despre pedeapsa sigură ce va cădea asupra celui vinovat.

Profeția Mantuitorului cu privire la venirea judecării asupra Ierusalimului va avea și o altă explicație. Soarta orașului noi o putem aduce în legătură cu soarta unei lumi, care a aruncat dela sine mila cerească și care a călcat asupra picioare legea divină. — Negre sunt cronicile mizeriei ce le-a mărturisit pământul în decursul

lungilor veacuri p'ine de crime. Inima se bolnăvește și mintea slăbește în contemplații. Teribile au fost rezultatele apăsării de autorități Cerului. Însă o seară și mai întunecoasă ni se prezintă în revelațiunea viitorului. Cronicile trecutului procesiunile cele lungi ale tumultelor, conflictele, revoluțiunile, războaiele cu larma lor confusă și cu hainele muiate în sânge, — ce sunt toate acestea în contrast cu groaza zilei aceleia, când duhul lui Dumnezeu cel reținător va fi total aruncat de acela, cărui a i slăbit puterea, cu care până aci își încetuse pasiunile și astupa drumul mănii satanice? ... Atunci ca ni-i când altădată, lumea va putea observa dominația satanilor ...

Cristos a spus, că va veni a doua oară pentru a-și aduna pe cei aleși în jurul său, și în ziua aceea se va arăta semnul Fiului omului în ceri, și atunci vor plânge toate semnițele pământului și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii ceriului cu putere și cu mărire. Și va trimite pe ingerii săi cu mare glas de trîmbiță; și ei vor aduna pe cei aleși ai săi din cele patru vânturi, dela o margine a cerurilor până la cealaltă margine a lor. (Mateiu 24: 30-31) «Și atunci se va afla acel delegat, pe care Domnul îl va mistui cu suflarea guri sale și-l va pierde cu strălucirea venirii sale pentru-că nu a primit iubirea adevărului, ca să se mântuiască, ci a avut

plăcere în nedreptate.» (Tessalon. 2: 8 10. 12)

Ca și Israelul, cei slabi se nimicesc înșirî; ei cad din cauza nedreptății lor.

Prin o viață încărcată cu păcate ei s'au așezat așa de departe de armonia cu Dumnezeu naturile lor s'au deșose în rele astfel, încât manifestarea mării Fiului e pentru ei foc mistitor.

Precum Cristos a arătat s'adeptilor săi: cari vor fi semnele premergătoare distrugerii Ierusalimului, pentru-că aceștia, văzându-le să roată seacă, tot astfel a tras și atențiunea lumii asupra distrugerii ei finale, și a dat oamenilor semne despre apropierea ei, pentru ca ei, cari voiesc, să poată fugi de mânia ce va să vie. Iesus declară: «Și vor fi semne în soare și în lună și în stele; și pe pământ strămăntare popoarelor cu nedumerire.» (Luca, 21: 25 și Mateiu, 24: 29) Acei, cari privesc la aceste semne ale venirii sale, vor ști, că «este aproape, lărgă us.» «Drezi văditi!» Acestea sunt cuvintele lui de admoniție. Acei, cari vor fi cu lucruri aminte la aceste cuvinte, nu vor fi lăsați în întunecare; și astfel ziua aceea nu va prinde pe neașteptate; însă pentru cei-ce nu veghează, «Zna Domnului va veni ca un fur noaptea», «și atunci fără de știre va veni peste danșii pierzarea».

Lumea actuală nu e mai bine pregătită pentru a da crezământ celor prezise

O țară pustiită.

Correspondentul de pe câmpul de războiu al ziarului „Moldova” din București, domnul C. Negruszi, a trimis ziarului numit următoarea descriere a celor văzute, esperiate și auzite în țara pustiită de Ruși, în Galiția:

Războiul a lăsat urmele lui grozave prin toată Galiția.

Cât timp au stăpânit această țară, Rușii s'au purtat omeneste cu populația ei; dar când s'au văzut siliți să plece, au început a distruge totul și a jefui pecăt i-au îngăduit timpul s'o facă.

Prăvăliile au fost devastate. Un locuitor din Iaslo, care părea de o condiție mai bună, ne arată, că nu i-a mai rămas decât hainele de pe dânsul: „De acum, cum o da Dumnezeu”, — spunea el desperat.

La Rymanov unii ne ziceau, că au fost siliți să ridice mâinile în sus, pentru a li se scutura buzunarele. Nici femeile nu au fost tocmai cruțate... dar pe lângă acestea, tunurile mai ales și epidemiile au făcut stricăciuni imense.

Pe câmpuri țărani lucrau peste tot să îndrepte lanurile, nivelul șanțurilor de apărare și gropile de obuze, și erau neîntrerupt, semănând a doua oară. La marginea șoselelor ei cărau treptat armele și munițiile părăsite de Ruși.

Dar la orașe aproape toate casele erau descoperite și sparte și nu se putea drege nimic.

Epidemiile din urma Rușilor au fost combătute și izolate imediat cu desăvârșire de germani.

O dovadă de cât era de plină armata rusă de boale, am găsit la Sanck, unde erau încă în spital 700 soldați bolnavi de tifos, cu doi medici.

Locuitorii ne spuneau, că au fost spitalate abiapline tot timpul, și că au îngropat în cimitirul orașului peste 20.000 de soldați ruși.

La Iaslo gimnaziul transformat în spital de tifos era plin de soldați ruși și păzit de o santinelă, iar o altă clădire conținea pe holerici; câteva case mai mici erau însemnate ca infectate.

Populația era infectată în multe localități.

Pe câmpurile de luptă cei căzuți au fost toți îngropați chiar pe loc.

Țara e plină de morminte, aproape numai de ale armatelor rusești.

Pierderile acestei armate, sunt incalculabile. Am găsit locuri ude grămezi de trupe erau îngropate.

La Brzostek patru regimente întregi zac în cimitirul cu castani. La Zaczyn și Nowosielice două divizii au fost înmormântate de evrei.

La trecerea râului San Rușii au fost bombardati de tunurile germane, cari trăgeau în grămada de trupe ce nu avea scăpare.

Printre prizonierii ruși acei ce veneau fără puști nu erau primiți, — acum știau aceasta, și veneau uneori cu câte două.

La întorcerea din spre Przemysl am refăcut drumul spre Iaslo, unde am ajuns foarte târziu.

Birturile erau închise și ne am mulțumit la sosirea cu o cantitate de ceaiuri de culoare din ce în ce mai palidă, în lipsă de altceva.

pentru timpul de acum, decât erau Jidovii pe timpul, când Cristos a prezis cele privitoare la Ierusalim. Fie însă voia Tatălui Ziua lui Dumnezeu va veni pe neașteptate la cei fără Dumnezeu. Când viața trece neschimbată prin cercul său; când oamenii sunt absorbiți de plăceri, de afaceri, de neguțătorii, de răvna pentru a face bani; când conducătorii poporului aduc măriri progresului și deșteptăciunii acestei lumi, iar poporul zace în o siguranță falsă: atunci, precum hoțul de noapte se furisează în locuința nepăzită, așa va veni pierzarea asupra celor fără grijă și fără Dumnezeu. „Și ei nu vor scăpa”.

Vorbe înțelepte.

Nădejdea înviorează pe omul trudit.

Un puternic mijlocitor este moartea.

Cântecul înveselește inimile bune.

Viața e sau tragedie, sau comedie.

Trădătorul nu doarme.

Pentru o potcoavă pierzi câte odată un cal.

Am căutat a ne satisface foamea, după proverbul francez: „cine doarme mănâncă”.

Am plecat de la Iaslo cu o amintire cât se poate de rea: de boale, de praf, de ceaiuri... fără gust.

Podul peste Wisloka, dintre Brzostek și Pilzno, era distrus.

Pe drum erau din nou semămate puști și munițiuni rusești.

În Pilzno bivouaca un regiment de cavalerie germană.

În Tarnow am luat un dejun întăritor; aici erau acum de toate: trenul adusesse bere, vin, delicatose, fără grija de război.

La esirea din Tarnov ne-am oprit pentru a observa un cimitir ruseesc îngădît.

Tervooren a scos o fotografie, dar această oprire ne a fost fatală, căci am perdut urma celorlalte automobile.

Am mers în zadar căl puteam de tare pe o șosea minunată: „șoseaua imperială”, prin Woinicz, Brzesko, Wieliczka... la Cracovia, căci am fost opriți înaintea fortificațiilor, lipsindu-ne legitimația pe care o purta căpitanul Kliewer.

După o lungă parlamentare prin telefon am reușit să fim conduși în oraș la comanduire. Aici am delegat pe Teervooren cu îndeplinirea diferitelor formalități.

Cealaltă, am fost imediat întâmpinați de ofițeri foarte amabili, cari ne puneau întrebări asupra câmpului de război și ne comunicau ce știau și ei.

Un căpitan polonez vorbea spanioleste cu Puhol.

— „De unde știi această limbă?”

— „Noi, Polonezii, știm toate limbile”. — răspunde el răsând, în franceza cea mai bună.

Pe când vorbeam s'au dus deodată cu toții cei de alături la un ofițer ce sosise în automobil.

— „Cine a fost acela?” l-am întrebat.

— „Un prieten, care a fost la Lemberg în aeroplan; azi dimineață au plecat doi în recunoaștere; dar un aeroplan a căzut împușcat și pilotul a rămas mort pe loc, crede amicul nostru”.

— „Rușii nu vor putea duce războiul mult timp — mai zicea Polonezul, — acum îi cunoaștem bine”.

La hotel „Poldera” ne-am întâlnit mai târziu cu tovarășii noștri.

Cracovia nu mai era aceea de acum zece zile. O mare mișcare era pe străde și prin percuri; cafenelele și cofetăriile erau pline de lume veselă și animată.

Tinerile poloneze făceau admirația lui Puhol.

Akerman se închisese în odaie să scrie volumul său, care va fi compus, după cum îl radeam, din multe puncte de întrebare.

— „Sau poate pregătești o interpellare pentru Reichstagul din Stockholm, relativă la situația din Galiția?”

— „Ceeace scriu e numai pentru mine, — răspunde modest colonelul, și trebuie să fiu peste 3 zile în parlament, când se va aduna comisiunea din care fac parte”.

— „Da, se lucrează foarte mult în Suedia, — zicea aristocratul Osterman, — dar nu rezultă nimic”.

Seara am oferit o masă locotenentului Bartsch, care ne părăsea, și apoi ne-am culecat în paturi bune, lăsând de o parte sacii de dormit, plini de praf și de toate...

A doua zi dimineață, după bae, am întâlnit la cafeneaua operei un grup de ziariști. Ei ne-au povestit ce au văzut: „Am asistat la bătălia de la Iaroslav acum 3 zile, — îmi spunea unul, — și am intrat în oraș odată cu armata”.

— „Am întâlnit pe împăratul la Iaslo”, zicea altul.

— „Și noi, cari am stat 3 nopți în Iaslo, nu l-am văzut”.

— „A trecut numai. Dar nu ne-am desbrăcat de 6 zile”.

În adevăr, ținuta ziariștilor nu prea era recomandabilă.

Seara am luat trenul și după ce ne-am strecurat tot timpul printre trenurile cari duceau trupe și muniții, sau prizonieri, am sosit a doua zi la Berlin.

Am luat un dejun comun la „Astoria”, oferit de noi căpitanului Kliewer, conducătorul amabil al expediției noastre.

De atunci ne-am despărțit. Suedeții s'au reintors în țara lor; era aproape.

Tervooren mergea să-și dezvolte plăcile fotografice la Amsterdam, Puhol să ducă o scrisoare de la regina Maria Cristina la Viena.

În Berlin ne-a surprins declararea de război a Italiei. Ce nebunie! Acum, când sunt Rușii bătuți, când s'a dovedit că la apus Germanii nu pot fi respinși!

Numai de nu ar impresiona aceasta prea mult pe politicienii din România! România e la ordinea zilei aici.

— „Ce veți face?”

— „Cred că tot ce va fi mai nimerit cu interesele țării”, — răspundeam peste tot.

— „Italia, spunea Puhol, a făcut ca prietenul, care caută să te asasineze pe la spate. E o rușine!”

Cercurile militare din Berlin erau însă multumite. Prea le enervează de mult timp atitudinea guvernului italian.

Italianii, după părerea lor, vor fi pedepsiți și se vor căi amar de ce au făcut.

Am căpătat convingerea rece și adâncă, după câte am văzut, că așa va fi.

NOUȚĂȚI.

La Przemysl. Comandantul suprem al armatei, arhiducele Frideric, și mostenitorul de tron Carol Francisc Iosif, îndată după terminarea operațiilor militare, au vizitat cetatea Przemysl, unde au sosit cu automobilul peste Gorlice, Iaslo, Sanoc și Dinov. Poporațiunea în tot locul i-a salutat cu entuziasm. În Przemysl au primit omagiile reprezentanților comunali și ale preoților, precum și defilarea unui detașament de bavarezi, — trupele noastre în vremea aceea alungau dușmanul. După ce au văzut și forturile atât de la frontul vestic, cât și de la frontul estic, arhiducii au părăsit orașul, mulțumind conducătorilor pentru atitudinea vitejească a lor și a soldaților.

Președintele camerei decorat. Domnul Paul Beöthy, preșident al camerei ungare, căpitan de husari în rezervă, și pe câmpul de luptă de la începutul războiului, a fost decorat din partea Împăratului Wilhelm al Germaniei cu ordinul crucea de fier clasa a doua.

Căpitan erou. Dl Dr. Vasile Dan, avocat în Sibiu, a primit știri oficiale, că fratele său Artur Dan de Apșa, căpitan și adjutant în regimentul de infanterie nr. 37 ar fi căzut pe câmpul de onoare în 16 Mai n la Lipovite în Galiția. Moartea eroică a bravului ofițer român din Maramurăș face onoare neamului nostru.

Noul rector. Pentru anul școlar 1915—1916 a fost ales rector al universității din Budapesta domnul Beöthy Zsolt, profesor de filosofie și scriitor maghiar cu renume.

Eroii noștri. Frontașul George Danciu dela compania a treia de pioniri, care cu periclitarea vieții sale a salvat mai mulți infanteriști din regimentul 91 de infanterie, cari cu ocaziunea unui atac au ajuns pe o insulă de nisip din râul Drina, a fost decorat cu medalia de aur pentru vitejie; iar pionirul Ioan Tudor dela aceeași companie de pioniri, care a salvat viața unui infanterist și a unui pionir, căzuți în apă și pe cale de a se îneca, a primit medalia de argint pentru vitejie clasa I.

Premiat. Dl Dr. Mihai Șerban, fiul regretatului fost judecător al tribunalului din Seghedin, a obținut dela Academia Română premiul „Demostene Constantinide” de 4000 lei pentru scrierea sa: *Problemele noastre social agrare*, București, 1914.

Dela Academia Română. Domnul Dui-liu Zamfirescu a făcut în ședința de Marti a Academiei o amănunțită comunicare despre lucrarea *Visătorul de vise*, roman scris de Maiestatea Sa regina Maria a României. Opera suveranei s'a scris în englezește și s'a tradus după manuscris în limba română. Este un roman menit pentru tinerime, și—spune academicianul—cuprinde atâtea comori nesecate în bogăția nesfârșită de emoțiune artistică, încât citirea cărții însemnează ridicarea noastră spre frumusețile, ce numai unora le este dat să le poată prinde.

† **Văd. Ecaterina Rusu**, născ. Puticiu, soția fostului mecenat, a medicului Ioan Rusu, după suferințe îndelungate, a reposat Joi la orele 8½ seara, în al 71-lea an al etății. În mormântarea defunctei matrone române s'a făcut Sămbătă, în 12 Iunie nou 1915, la orele 5 p. m. în Brad. Fie i memoria în veci binecuvântată!

Opriri. Ministrul de interne ungar, precum și ministrul de comerț, au lăsat măsuri la începutul războiului, ca soldaților cari pleacă pe câmpul de luptă sau se întorc de acolo, să nu li se dea la gări băutură alcoolică. Măsurile acestea se eludează în multe locuri așa, că soldaților călători li se aduc băuturi spirituoase din cărciumile din apropierea garilor. De aceea s'a dat un nou ordin ministerial de a se controla cu severitate cărciumile și birturile din împrejurimea garilor și de-a oprit prin toate mijloacele legale aducerea — cu bani sau fără bani — de băutură alcoolică pentru soldații călători.

Târg la Miercurea se ține în zilele următoare: târg de vite în 25 și 26 Iunie n., târg de mărfuri Duminecă în 27 Iunie 1915.

Concert de binefacere. Concertul anunțat și ținut alaltăieri, Sămbătă seara, la Unicum, a atras un auditoriu numeros și elegant. Organizat sub protectoratul Excelenței sale domnului Nyegovan, locotenent de feldmareșal, concertul a dat un rezultat material deplin satisfăcător. Artiștii și iubitorii de artă cari și-au dat concursul în scopul nobil al filantropiei, s'au remarcat și de astădată prin adâncă pricepere, prin școală îngrijită și prin multă inimă în executarea bucăților unei bogate programe. Au contribuit la reușita artistică a producțiunilor: damele Maria Ott (clavir) și Victorina Phleps (voce), domni W. Orendt și Ionel Crisanu (baritoni), Iosif Payer (violină), Dr. Crețu (violoncel), Ulbrich și Bohaczek (cello), Koriciansky (clavir); în sfârșit cvartetul Stubbe, Kovats, Gierlich și Schramm.

La Moscova. Rușii, în retragerea dela Przemysl, au dus cu sine mai multe familii de evrei. O sută din familiile acestea au fost transportate la Moscova.

Prea e cald la Lemberg. Ziarul Nova Reforma din Cracovia primește dela Lemberg o scrisoare, care se pare că n'a fost citită cu atențiune de cenzura rusească a Lembergului. Eată ce se spune în scrisoare: De câțiva vreme domnește mare căldură în oraș, și tot omul se gâde de plecare: în curând Lembergul are să fie pus-tiu cu desăvârșire.

Soldații și alcoolul. În *Echo de Paris* scrie un general, că îndărătul frontului francez se consumă băuturi spirituoase în cantitate îngrozitoare. Cărciumele și cafenelele fac afaceri splendide ca niciodată. Imoralitatea și desfrânarea însoțește bețiile soldaților în toate orașele cu garnizoană. La frontul francez a încetat primejdia alcoolismului; cu atât mai mult înfloresce înapoia frontului.

Și copiii. Doi băieți vienezi, ca de zece ani, se bat în stradă. Un polițist intervine și întreabă pe cel mai mărisor, că de ce lovește în capul celuilalt. „Fiindcă m'a batjocorit!” — „Cum te-a batjocorit?” — „Mi-a strigat: tu, italianule!”

Bombardarea Londrei. Atacul mai nou al Zeppelinelor s'a îndreptat nu numai asupra suburbiilor îndepărtate, ci și asupra centrului capitalei engleze. În Liverpool-street bombe au dărâmat trei clădiri. Incendiul produs de bombardare a făcut daună considerabilă. În unele locuri poliția s'a simțit necesită să sisteze comunicația pentru mai multe zile.

Pacea și muncitorii. Într-o conferință din Glasgow a delegaților partidului independent muncitoresc s'a hotărât, cu 134 voturi pentru și 6 contra, ca guvernul englez să fie invitat să aducă la cunoștință publică: Sub ce condiții este gata de a încheia pacea?

Cufundat în marea Adriatică. Submarinul austro-ungar IV a torpilat și cufundat Miercuri după amiază, la 30 mile spre vest dela San Giovanni di Medua, un crucișător englez tipul „Liverpool”, care înainta scutit de șase crucișătoare.

Vizitarea taberelor de prizonieri. Guvernul rusec, prin mijlocirea Crucii Roșii din Copenhaga, a cerut învoirea guvernului german de-a putea trimite pe cineva să viziteze prizonierii ruși aflați în Germania. Stăpânirea dela Berlin a dat răspuns pre-venitor și a promis să-și dea învoirea, dacă și Rusia va permite, ca prizonierii germani aflați în Rusia să fie vizitați de o persoană trimisă din Germania. Cei doi trimiși ar fi însoțiți de câte un încredințat al guvernului danez.

Bioscopul Apollo de pe Piața Hermann va reprezenta Luni și Marti în 14 și 15 Iunie n. 1915 mare serată detectivă: Pe insula Tonga, după natură. În sanțurile de apărare, dramă patriotică din război, în 3 acte. Femeia modernă, comedie. Urmărirea, dramă detectivă în 3 acte.

Poșta redacției.

Dlul Z. S. în B. Va merge cam greu, dacă mai aveți unul, fie cât de bătrân. Cerați de altcum prin comitele suprem al comitatului; dar mare speranță să nu legați de pașii întreprinși, pentru că după informațiile pe cari le avem, acum se procedează foarte strict la acordarea astorfel de scutiri.

Nr. 591/1915. (84) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Sâmbăta-de-jos, tractul Făgăraș, se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt cele arătate în coala B. și congrua dela stat.

Cererile să se trimită în termenul arătat subsemnatului oficiu protopresbiterial, iar concurenții să se prezinte cu prealabila încredințare a oficiului protopresbiterial în vre-o Duminecă sau sârbătoare spre a cânta sau cuvânta.

Făgăraș, la 25 Martie 1915.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. român al tractului Făgăraș în conțelegere cu comitetul parohial.

Nicolae Borzea
protopop.

Nr. 342/1915. (83) 3—3

Concurs.

Cu provocare la ordinul Ven. Consistor din 20 Ianuarie a. c. Nr. 91 Bis., pentru întregirea parohiei de cl. III-a Valea-Bulzului, protopresbiteratul Abrud, se publică concurs nou cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotației dela stat.

Ceice doresc a ocupa acest post să-și înainteze petițiile instruite conform legilor din vigoare, acestui oficiu în termenul arătat și pe lângă prealabila încredințare a subsemnatului se va prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare la biserică spre a cânta, cuvânta, eventual a celebra.

Abrud, 23 Maiu 1915.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. român al Abrudului în conțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popovici
protopresbiter.

Cu toate că e războiu cafeaua e cu 50% mai ieftină.

Cafea americană de crutare foarte aromatică, cu spor și crutare. Un sac de probă a 5 kilo **11 cor.** francat prin rambursă.

Căutăm agenți!

Kaffee Export/H

(79) 5—5 Budapest VI., Révay utca 24.

A apărut și se află de vânzare la
Librăria arhidiecezană în Sibiiu:

Constituția

bisericeii gr.-or. române din Ungaria
și Transilvania

sau

Statutul organic

comentat și cu concluzele și normele referitoare întregit

de

Ioan A. de Preda,

advocat și fiscal al Consistorului arhidiecezan gr.-or. rom. din Sibiiu.

Prețul 2 cor. + porto 20 fil.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

**Rânduiala Liturgiei
și
Carte de rugăciune**

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluește mă Dumnezeu” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efreim; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciunile înainte de împărtășirea cu s. cuminăcătura ale marelui Vasile și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminăcătura; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstei crucei

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu **40 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat **20%**.**A apărut**

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Acaftistul

Presfinței Născătoarei de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea Înalt. Preasfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

În aceasta ediție augmentată, (471 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezeieștii Liturgii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai nainte de Îspovedanie. Învățătură pentru Îspovedanie. Rugăciunile sfintei cuminăcături. Rugăciunile după sfânta cuminăcătură. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos Canon de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciunea de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul preasfințitei de Dumnezeu Născătoare. Canon de mulțumită către preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstitul Paracelis al preasfințitei Născătoare de Dumnezeu Canon de rugăciune către Iagerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă către toate puterile cerești și către toți sfinții. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocazii. Culegere de rugăciuni la felurite întâmplări. Sinaxariu pentru tot anul. Păsălia până la anul 1960 cu explicare.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legat solid și cu gust, în coloare roșie, cu **1 cor. 60 fil.** Revânzătorilor li se dă **25%** rabat.

Tipărit pe hârtie fină, se vinde cu prețul de **1 cor. 80 fil.**

La Librăria arhidiecezană în Sibiiu,
se află de vânzare:

ALBUM

de

brodării și țesături românești.

Compus și editat

de

Minerva Cosma.

Prețul 16 cor.

Cărți nouă apărute

se află de vânzare la

Librăria arhidiecezană, Sibiiu.

Archibald, *Impresii de Căldorie*, note de om năcâjit. Prețul cor. 250. + 20 fil. porto.
Boldor A., *Dare de samă asupra mișcării literare pedag.* din anul școlar 1912/13. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
Bunea Dr. A., *Încercare de Istoria Românilor* până la anul 1382. Scriere postumă cu un Portret foarte bine reușit al autorului. Prețul 5 cor. + 20 fil. porto.
Caragiale I. L., *Teatru*, opere complete. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
Cartea Verde, textul tractatului de pace dela București 1913. Prețul cor. 150. + 20 fil. porto.
Cazaban A., *Între Femeie și pisică*, romane. Prețul cor. 150. + 20 fil. porto.
Chirișescu M. I., *Grănicerul*, romane. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
Coșbuc G., *Fire de Iort*, poezii. Ediție nouă cu 100 pagini mai mare decât ediția anterioară. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.
Diamandy G., *Chemarea Codrului*, poveste vitească în 3 acte. Prețul cor. 150. + 10 fil. porto.
Dragescu Dr. I., *Pro patria*, Povestire despre începutul și menirea neamului românesc. Prețul 3 cor. + 30 fil. porto.
Dulfa P., *Grăia lui Novac*. Epopee alcătuită din cântecile de vitejie ale poporului român. Cu ilustrațiuni de A. Murnu. Ed. simplă cor. 150, ed. de lux cor. 250. + 20 fil. porto.
Eroii Noștri, pagini alese din istoria neamului. 3 broșuri la 30 bani. Broșura I conține: Războaiele între Români și Daci. Broșura II conține: Dacia sub Traian. Broșura III conține: Muntenia și Moldova, luptele lupte cu Ungurii. Broșurile acestea sunt scrise pe înțelesul poporului. Porto 10 fil.
Farago Elena, *Din taina vechilor Răspântii*, poezii. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
Filipescu N., *Discursuri politice*, publicate de N. Pandelea. Vol. I. 1888—1901. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.
Flaubert G., *Salambo*, roman. Tradus de Ludovic Dauș. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
Galaction G., *Biserica din Războare*, romane și schițe. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
Ghica Ioan, *Pământul și Omul*, ilustrat. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.
Goethe, *Faust*, tragedie. Traducere în versuri de Ion Gorun. Prețul 1 coroană. + 10 fil. porto.
Hamat Alexiu, *Noua lege militară*. Extras din lege și tălcuirea ei. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
Herz A. de, *Bunicul*, comedie în 3 acte. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
Hodoș E., *Frumoasa din Nor*, și alte povești. Prețul cor. 250. + 20 fil. porto.
Hodoș Z., *Masă ieftină*, gătirea mâncărilor de dulce și de post. Rețete de Bucate simple și bune. Prețul cor. 120. + 10 fil. porto.
Horia-Petra-Petrescu, *Văduvia* și alte șase monoloage pentru bărbați și dame tinere. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.
În Teara lui Vlaicu. Prinos pomenirii lui Aurel Vlaicu. Prețul 80 fil. + 5 fil. porto.
Ionescu Șisest G., *Căldor*. Prețul cor. 150. + 10 fil. porto.
Iorga N., *Note de Drum*. Prețul cor. 125 + 10 fil. porto.
Iorga N., *Istoria Statelor Balcanice în epoca modernă*. Lecții ținute la Universitatea din București. Prețul cor. 350 + 30 fileri porto.
Irimescu Căndești I., *Pe durmurile Cadri-laterului*, impresii și note. Prețul cor. 150 + 10 fil. porto.
Katargiu B., *Discursuri Parlamentare* 1859—1862. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Lazar Stefan, *Floarea Betuliei*, roman din epoca Asiro-Babiloniană. Traducere autorizată de Alexandru Ciura. Prețul cor. 180. + 10 fil. porto.
Lecca Haralamb G., *Dincolo, Din Dunăre în Balcani*. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.
Legea pentru Curtea de Casațiune și de Justiție. Prețul 2 cor. + 30 fil. porto.
Locusteanu P., *Suntem Nebuni*, schițe umoristice. Prețul cor. 150. + 10 fil. porto.
Lovinescu E., *Aripa morții*, roman. Prețul cor. 180 + 10 fil. porto.
Lupaș Dr. I., *Șaguna și Eölcös*, conferință ținută în sala festivă a gimnaziului din Brașov la 6 Decembrie 1913 și la „Asociațiunea” din Sibiiu la 8 Decembrie 1913. Prețul 50 fil. + 5 fil. porto.
Minulescu I., *De vorbă cu mine însu-mi*, poezii, cu deseneuri de Iser. Prețul 3 cor. + 10 fil. porto.
Moldovan S., *Ardealul II*, Ținuturile de pe Murăș. Prețul 90 fil. + 10 fil. porto.
Mureșanu Iacob, 1812—1887 *Album Comemorativ*. Prețul cor. 350. + 20 fil. porto.
Murnu G., *Istoria Românilor din Pind Vlahia mare* 980—1259, studiu istoric după izvoarele Bizantine. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
Pătrășcanu D. D., *Timotei Mucenicul*, romane. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
Pillat I., *Eternități de o clipă*, poezii. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
Popescu General Al. Candiano, *Războiul Neatârnat*, asaltul și luarea Griviței. Prețul 3 cor. + 30 fil. porto.
Pușcariu Ioan cavaler de, *Notițe despre întâmplările contemporane*. Broșată cor. 3, legată cor. 350 + 20 fil. porto.
Pușcariu Dr. Il., Ioan de Preda, Dr. L. Boreia, Dr. I. Lupaș, Dr. Ioan Mateiu și Dr. S. Dragomir, *Contribuțiuni istorice privitoare la trecutul Românilor de pe pământul crăiesc*. Prețul 4 cor. + 30 fileri porto.
Rădulescu-Niger N., *Orfanii Neamului*, Roman Naționalist. Prețul 4 cor. + 20 fileri porto.
Sadoveanu M., *Privești Dobrogene*, romane. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
Schiopul I. I., *Chestiunea polonă*. Rolul cooperatorilor în lupta de conservare națională a Polonilor din Germania cu o hartă explicativă. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
Sergent St. G., *Amintirile mele din Războiul pentru Independență*. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.
Simionescu-Râmnicăneanu M., *Propilee Artistice*, articole Teoretice și Dări de seamă. Prețul cor. 250. + 20 fil. porto.
Stanca Dr. S., *Pocăitii*, Studiu pentru combaterea sectei pocăitilor. Prețul 4 cor. + 20 fil. porto.
Stoica G., *Alte vremuri*, schițe și povestiri. Al 3-lea volum din Biblioteca Scriitorilor dela noi care apare sub aspicile „Asociațiunii”. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.
Suceiu Em., *Țiganul la vânat*, comedie originală în două acte și *Arde în țigănie*, în versuri. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.
Theodorian Caton, *Povestea unei Oddi*, romane. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.
Virgiliu, *Eneida*, tradusă în proză de N. Pandelea. Prețul cor. 250. + 20 fil. porto.
Vitejiile lui Mihai-Vodă, documente publicate de Nerva Hodoș. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.
Vlahuță A., *Dreptate*, romane. Ediția I-ă a acestei cărți s'a trecut în decurs de vreo câteva zile toate și a eșit deja ediția II-a în 5—6 mii de exemplare. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

La Librăria arhidiecezană, Sibiiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiași și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiași legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiași legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii cu cutie de păstrat **38 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **27 cor.**